

तमाशाब्रवीत् । प्रजापत आशया वै आम्हसि । अ-
हमुवा आशास्मि । मां नु यजस्व । अथ ते सत्याशा
भविष्यति । अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति । स एतम-
ग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत् । आशा-
यै चरुम् । अनुमत्यै चरुम् । ततो वै तस्य सत्याशा-
भवत् । अनुस्वर्गं लोकमविन्दत् । सत्या हवा अस्या-
शा भवति । अनु स्वर्गं लोकं विन्दति । य एतेन ह-
विषा यजते । य उचैनदेवं वेद । सोऽच जुहोति ।
अग्नये कामाय स्वाहाशायै स्वाहा । अनुमत्यै स्वाहा
पूजापतये स्वाहा । स्वर्गाय लोकाय स्वाहाग्नये स्विष्ट-
कृते स्वाहेति ॥ २ ॥

तं कामोऽब्रवीत् । प्रजापते कामेन वै आम्हसि ।
अहमुवै कामोऽस्मि । मां नु यजस्व । अथ ते सत्यः
कामो भविष्यति । अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति । स
एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत् ।
कामाय चरुम् । अनुमत्यै चरुम् । ततो वै तस्य सत्यः
कामोऽभवत् । अनु स्वर्गं लोकमविन्दत् । सत्यो हवा
अस्य कामो भवति । अनु स्वर्गं लोकं विन्दति । य
एतेन हविषा यजते । य उचैनदेवं वेद । सोऽच जु-